

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Vaar Of Soohee, With Shaloks Of The Third Mehl:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥

In her red robes, the discarded bride goes out, seeking enjoyment with another's husband.

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

She leaves the husband of her own home, enticed by her love of duality.

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥

She finds it sweet, and eats it up; her excessive sensuality only makes her disease worse.

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥

She forsakes the Lord, her sublime Husband, and then later, she suffers the pain of separation from Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

But she who becomes Gurmukh, turns away from corruption and adorns herself, attuned to the Love of the Lord.

ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

She enjoys her celestial Husband Lord, and enshrines the Lord's Name within her heart.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

She is humble and obedient; she is His virtuous bride forever; the Creator unites her with Himself.

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥

O Nanak, she who has obtained the True Lord as her husband, is a happy soul-bride forever. ||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

O meek, red-robed bride, keep your Husband Lord always in your thoughts.

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

O Nanak, your life shall be embellished, and your generations shall be saved along with you. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥

He Himself established His throne, in the Akaashic ethers and the nether worlds.

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

By the Hukam of His Command, He created the earth, the true home of Dharma.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

He Himself created and destroys; He is the True Lord, merciful to the meek.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

You give sustenance to all; how wonderful and unique is the Hukam of Your Command!

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

You Yourself are permeating and pervading; You Yourself are the Cherisher. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

The red-robed woman becomes a happy soul-bride, only when she accepts the True Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

Become pleasing to your True Guru, and you shall be totally beautified;
otherwise, there is no place of rest.

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

So decorate yourself with the decorations that will never stain, and love the
Lord day and night.

ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

O Nanak, what is the character of the happy soul-bride? Within her, is Truth;
her face is bright and radiant, and she is absorbed in her Lord and Master.
||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥

O people: I am in red, dressed in a red robe.

ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥

But my Husband Lord is not obtained by any robes; I have tried and tried,
and given up wearing robes.

ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

O Nanak, they alone obtain their Husband Lord, who listen to the Guru's
Teachings.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥

Whatever pleases Him, happens. In this way, the Husband Lord is met. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥

By His Command, He created the creation, the world with its many species of
beings.

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

I do not know how great Your Command is, O Unseen and Infinite True Lord.

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

You join some with Yourself; they reflect on the Word of the Guru's Shabad.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥

Those who are imbued with the True Lord are immaculate and pure; they conquer egotism and corruption.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥

He alone is united with You, whom You unite with Yourself; he alone is true. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

O red-robed woman, the whole world is red, engrossed in evil-mindedness and the love of duality.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥

In an instant, this falsehood totally vanishes; like the shade of a tree, it is gone.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੇ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥

The Gurmukh is the deepest crimson of crimson, dyed in the permanent color of the Lord's Love.

ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥

She turns away from Maya, and enters the celestial home of the Lord; the Ambrosial Name of the Lord dwells within her mind.

ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

O Nanak, I am a sacrifice to my Guru; meeting Him, I sing the Glorious Praises of the Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

The red color is vain and useless; it cannot help you obtain your Husband Lord.

ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

This color does not take long to fade; she who loves duality, ends up a widow.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥

She who loves to wear her red dress is foolish and double-minded.

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥

So make the True Word of the Shabad your red dress, and let the Fear of God, and the Love of God, be your ornaments and decorations.

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥

O Nanak, she is a happy soul-bride forever, who walks in harmony with the Will of the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

He Himself created Himself, and He Himself evaluates Himself.

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥

His limits cannot be known; through the Word of the Guru's Shabad, He is understood.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥

In the darkness of attachment to Maya, the world wanders in duality.

ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

The self-willed manmukhs find no place of rest; they continue coming and going.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥

Whatever pleases Him, that alone happens. All walk according to His Will. ||3||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

The red-robed bride is vicious; she forsakes God, and cultivates love for another man.

ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥

She has neither modesty or self-discipline; the self-willed manmukh constantly tells lies, and is ruined by the bad karma of evil deeds.

ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥

She who has such pre-ordained destiny, obtains the True Guru has her Husband.

ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥

She discards all her red dresses, and wears the ornaments of mercy and forgiveness around her neck.

ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥

In this world and the next, she receives great honor, and the whole world worships her.

ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥

She who is enjoyed by her Creator Lord stands out, and does not blend in with the crowd.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥

O Nanak, the Gurmukh is the happy soul-bride forever; she has the Imperishable Lord God as her Husband. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

The red color is like a dream in the night; it is like a necklace without a string.

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

The Gurmukhs take on the permanent color, contemplating the Lord God.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥

O Nanak, with the supreme sublime essence of the Lord's Love, all sins and evil deeds are turned to ashes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥

He Himself created this world, and staged this wondrous play.

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

Into the body of the five elements, He infused attachment, falsehood and self-conceit.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

The ignorant, self-willed manmukh comes and goes, wandering in reincarnation.

ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥

He Himself teaches some to become Gurmukh, through the spiritual wisdom of the Lord.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥

He blesses them with the treasure of devotional worship, and the wealth of the Lord's Name. ||4||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥

O red-robed woman, discard your red dress, and then, you shall come to love your Husband Lord.

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥

By wearing her red dress, no one has found her Husband Lord; the self-willed manmukh is burnt to death.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

Meeting the True Guru, she discards her red dress, and eradicates egotism from within.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

Her mind and body are imbued with the deep red color of His Love, and her tongue is imbued, singing His Praises and excellences.

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

She becomes His soul-bride forever, with the Word of the Shabad in her mind; she makes the Fear of God and the Love of God her ornaments and decorations.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

O Nanak, by His Merciful Grace, she obtains the Mansion of the Lord's Presence, and keeps Him enshrined in her heart. ||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

O bride, forsake your red dress, and decorate yourself with the crimson color of His Love.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

Your comings and goings shall be forgotten, contemplating the Word of the Guru's Shabad.

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥

The soul-bride is adorned and beautiful; the Celestial Lord, her Husband, abides in her home.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥

O Nanak, the bride ravishes and enjoys Him; and He, the Ravisher, ravishes and enjoys her. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥

The foolish, self-willed manmukh is engrossed in false attachment to family.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥

Practicing egotism and self-conceit, he dies and departs, taking nothing along with him.

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥

He does not understand that the Messenger of Death is hovering over his head; he is deluded by duality.

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥

This opportunity will not come into his hands again; the Messenger of Death will seize him.

ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥

He acts according to his pre-ordained destiny. ||5||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮਤਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥

Do not call them 'satee', who burn themselves along with their husbands' corpses.

ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨ੍ਹਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥

O Nanak, they alone are known as 'satee', who die from the shock of separation. ||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥

They are also known as 'satee', who abide in modesty and contentment.

ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮੁਲੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥

They serve their Lord, and rise in the early hours to contemplate Him. ||2||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥

The widows burn themselves in the fire, along with their husbands' corpses.

ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

If they truly knew their husbands, then they suffer terrible bodily pain.

ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥

O Nanak, if they did not truly know their husbands, why should they burn themselves in the fire?

ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

Whether their husbands are alive or dead, those wives remain far away from them. ||3||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥

You created pain along with pleasure; O Creator, such is the writ You have written.

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥

There is no other gift as great as the Name; it has no form or sign.

ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥

The Naam, the Name of the Lord, is an inexhaustible treasure; it abides in the mind of the Gurmukh.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥

In His Mercy, He blesses us with the Naam, and then, the writ of pain and pleasure is not written.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥

Those humble servants who serve with love, meet the Lord, chanting the Chant of the Lord. ||6||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

Shalok, Second Mehl:

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥

They know that they will have to depart, so why do they make such ostentatious displays?

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥

Those who do not know that they will have to depart, continue to arrange their affairs. ||1||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥

He accumulates wealth during the night of his life, but in the morning, he must depart.

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

O Nanak, it shall not go along with him, and so he regrets. ||2||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥

Paying a fine under pressure, does not bring either merit or goodness.

ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥

That alone is a good deed, O Nanak, which is done by one's own free will. ||3||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥

Stubborn-mindedness will not win the Lord to one's side, no matter how much it is tried.

ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥

The Lord is won over to your side, by offering Him your true love, O servant Nanak, and contemplating the Word of the Shabad. ||4||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

The Creator created the world; He alone understands it.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

He Himself created the Universe, and He Himself shall destroy it afterwards.

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥

All have grown weary of wandering throughout the four ages, but none know the Lord's worth.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

The True Guru has shown me the One Lord, and my mind and body are at peace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥

The Gurmukh praises the Lord forever; that alone happens, which the Creator Lord does. ||7||

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

Shalok, Second Mehl:

ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥

Those who have the Fear of God, have no other fears; those who do not have the Fear of God, are very afraid.

ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥

O Nanak, this mystery is revealed at the Court of the Lord. ||1||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥

That which flows, mingles with that which flows; that which blows, mingles with that which blows.

ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥

The living mingle with the living, and the dead mingle with the dead.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥

O Nanak, praise the One who created the creation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

Those who meditate on the True Lord are true; they contemplate the Word of the Guru's Shabad.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

They subdue their ego, purify their minds, and enshrine the Lord's Name within their hearts.

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥

The fools are attached to their homes, mansions and balconies.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥

The self-willed manmukhs are caught in darkness; they do not know the One who created them.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥

He alone understands, whom the True Lord causes to understand; what can the helpless creatures do? ||8||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

Shalok, Third Mehl:

ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥

O bride, decorate yourself, after you surrender and accept your Husband Lord.

ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

Otherwise, your Husband Lord will not come to your bed, and your ornaments will be useless.

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

O bride, your decorations will adorn you, only when your Husband Lord's Mind is pleased.

ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

Your ornaments will be acceptable and approved, only when your Husband Lord loves you.

ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥

So make the Fear of God your ornaments, joy your betel nuts to chew, and love your food.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥

Surrender your body and mind to your Husband Lord, and then, O Nanak, He will enjoy you. ||1||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

The wife takes flowers, and fragrance of betel, and decorates herself.

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥

But her Husband Lord does not come to her bed, and so these efforts are useless. ||2||

ਮਃ ੩ ॥

Third Mehl:

ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥

They are not said to be husband and wife, who merely sit together.

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥

They alone are called husband and wife, who have one light in two bodies. ||3||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

Without the Fear of God, there is no devotional worship, and no love for the Naam, the Name of the Lord.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥

Meeting with the True Guru, the Fear of God wells up, and one is embellished with the Fear and the Love of God.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥

When the body and mind are imbued with the Lord's Love, egotism and desire are conquered and subdued.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥

The mind and body become immaculately pure and very beautiful, when one meets the Lord, the Destroyer of ego.

ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥

Fear and love all belong to Him; He is the True Lord, permeating and pervading the Universe. ||9||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥

Waaho! Waaho! You are wonderful and great, O Lord and Master; You created the creation, and made us.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥

You made the waters, waves, oceans, pools, plants, clouds and mountains.

ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪਾਹੁ ॥

You Yourself stand in the midst of what You Yourself created.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥

The selfless service of the Gurmukhs is approved; in celestial peace, they live the essence of reality.

ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥

They receive the wages of their labor, begging at the Door of their Lord and Master.

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤਉ ਦਰਿ ਉਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥

O Nanak, the Court of the Lord is overflowing and carefree; O my True Carefree Lord, no one returns empty-handed from Your Court. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥

First Mehl:

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥

The teeth are like brilliant, beautiful pearls, and the eyes are like sparkling jewels.

ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥

Old age is their enemy, O Nanak; when they grow old, they waste away. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥

Praise the Lord, forever and ever; dedicate your body and mind to Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

Through the Word of the Guru's Shabad, I have found the True, Profound and Unfathomable Lord.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥

The Lord, the jewel of jewels, is permeating my mind, body and heart.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥

The pains of birth and death are gone, and I shall never again be consigned to the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥

O Nanak, praise the Naam, the Name of the Lord, the ocean of excellence. ||10||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

O Nanak, burn this body; this burnt body has forgotten the Naam, the Name of the Lord.

ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥

The dirt is piling up, and in the world hereafter, your hand shall not be able to reach down into this stagnant pond to clean it out. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥

O Nanak, wicked are the uncountable actions of the mind.

ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥

They bring terrible and painful retributions, but if the Lord forgives me, then I will be spared this punishment. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

True is the Command He sends forth, and True are the Orders He issues.

ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

Forever unmoving and unchanging, permeating and pervading everywhere, He is the All-knowing Primal Lord.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥

By Guru's Grace, serve Him, through the True Insignia of the Shabad.

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥

That which He makes is perfect; through the Guru's Teachings, enjoy His Love.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥

He is inaccessible, unfathomable and unseen; as Gurmukh, know the Lord. ||11||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥

O Nanak, the bags of coins are brought in

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥

and placed in the Court of our Lord and Master, and there, the genuine and the counterfeit are separated. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥

They go and bathe at sacred shrines of pilgrimage, but their minds are still evil, and their bodies are thieves.

ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥

Some of their filth is washed off by these baths, but they only accumulate twice as much.

ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥

Like a gourd, they may be washed off on the outside, but on the inside, they are still filled with poison.

ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥

The holy man is blessed, even without such bathing, while a thief is a thief, no matter how much he bathes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

He Himself issues His Commands, and links the people of the world to their tasks.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

He Himself joins some to Himself, and through the Guru, they find peace.

ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

The mind runs around in the ten directions; the Guru holds it still.

ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥

Everyone longs for the Name, but it is only found through the Guru's Teachings.

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

Your pre-ordained destiny, written by the Lord in the very beginning, cannot be erased. ||12||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥

The two lamps light the fourteen markets.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

There are just as many traders as there are living beings.

ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥

The shops are open, and trading is going on;

ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

whoever comes there, is bound to depart.

ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥

The Righteous Judge of Dharma is the broker, who gives his sign of approval.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

O Nanak, those who earn the profit of the Naam are accepted and approved.

ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

And when they return home, they are greeted with cheers;

ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

they obtain the glorious greatness of the True Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥

Even when the night is dark, whatever is white retains its white color.

ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥

And even when the light of day is dazzlingly bright, whatever is black retains its black color.

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥

The blind fools have no wisdom at all; their understanding is blind.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

O Nanak, without the Lord's Grace, they will never receive honor. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥

The True Lord Himself created the body-fortress.

ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥

Some are ruined through the love of duality, engrossed in egotism.

ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥

This human body is so difficult to obtain; the self-willed manmukhs suffer in pain.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥

He alone understands, whom the Lord Himself causes to understand; he is blessed by the True Guru.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥

He created the entire world for His play; He is pervading amongst all. ||13||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥

Thieves, adulterers, prostitutes and pimps, make friendships with the unrighteous, and eat with the unrighteous.

ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥

They do not know the value of the Lord's Praises, and Satan is always with them.

ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥

If a donkey is anointed with sandalwood paste, he still loves to roll in the dirt.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥

O Nanak, by spinning falsehood, a fabric of falsehood is woven.

ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥

False is the cloth and its measurement, and false is pride in such a garment.
||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਝੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣੁ ॥

The callers to prayer, the flute-players, the horn-blowers, and also the singers

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

- some are givers, and some are beggars; they become acceptable only through Your Name, Lord.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥

O Nanak, I am a sacrifice to those who hear and accept the Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥

Attachment to Maya is totally false, and false are those who go that way.

ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥

Through egotism, the world is caught in conflict and strife, and it dies.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

The Gurmukh is free of conflict and strife, and sees the One Lord, pervading everywhere.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥

Recognizing that the Supreme Soul is everywhere, he crosses over the terrifying world-ocean.

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਇਆ ॥੧੪॥

His light merges into the Light, and he is absorbed into the Lord's Name.
||14||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok: First Mehl:

ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮੂਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥

O True Guru, bless me with Your charity; You are the All-powerful Giver.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

May I subdue and quiet my egotism, pride, sexual desire, anger and self-conceit.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥

Burn away all my greed, and give me the Support of the Naam, the Name of the Lord.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥

Day and night, keep me ever-fresh and new, spotless and pure; let me never be soiled by sin.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

O Nanak, in this way I am saved; by Your Grace, I have found peace. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥

There is only the one Husband Lord, for all who stand at His Door.

ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥

O Nanak, they ask for news of their Husband Lord, from those who are imbued with His Love. ||2||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥

All are imbued with love for their Husband Lord; I am a discarded bride - what good am I?

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥

My body is filled with so many faults; my Lord and Master does not even turn His thoughts to me. ||3||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੇ ਵਾਤਿ ॥

I am a sacrifice to those who praise the Lord with their mouths.

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥

All the nights are for the happy soul-brides; I am a discarded bride - if only I could have even one night with Him! ||4||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥

I am a beggar at Your Door, begging for charity; O Lord, please grant me Your Mercy, and give to me.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥

As Gurmukh, unite me, your humble servant, with You, that I may receive Your Name.

ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥

Then, the unstruck melody of the Shabad will vibrate and resound, and my light will blend with the Light.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥

Within my heart, I sing the Glorious Praises of the Lord, and celebrate the Word of the Lord's Shabad.

ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥

The Lord Himself is pervading and permeating the world; so fall in love with Him! ||15||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥

Those who do not obtain the sublime essence, the love and delight of their Husband Lord,

ਸੁੰਵੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥

are like guests in a deserted house; they leave just as they have come, empty-handed. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਸਉ ਓਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ ਸਹੰਸ ॥

He receives hundreds and thousands of reprimands, day and night;

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥

the swan-soul has renounced the Lord's Praises, and attached itself to a rotting carcass.

ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥

Cursed is that life, in which one only eats to fill his belly.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥

O Nanak, without the True Name, all one's friends turn to enemies. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

The minstrel continually sings the Glorious Praises of the Lord, to embellish his life.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥

The Gurmukh serves and praises the True Lord, enshrining Him within his heart.

ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥

He obtains his own home and mansion, by loving the Naam, the Name of the Lord.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥

As Gurmukh, I have obtained the Naam; I am a sacrifice to the Guru.

ਤੂੰ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥

You Yourself embellish and adorn us, O Creator Lord. ||16||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

When the lamp is lit, the darkness is dispelled;

ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥

reading the Vedas, sinful intellect is destroyed.

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥

When the sun rises, the moon is not visible.

ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥

Wherever spiritual wisdom appears, ignorance is dispelled.

ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥

Reading the Vedas is the world's occupation;

ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

the Pandits read them, study them and contemplate them.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥

Without understanding, all are ruined.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥

O Nanak, the Gurmukh is carried across. ||1||

ਮਃ ੧ ॥

First Mehl:

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

Those who do not savor the Word of the Shabad, do not love the Naam, the Name of the Lord.

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

They speak insipidly with their tongues, and are continually disgraced.

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

O Nanak, they act according to the karma of their past actions, which no one can erase. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

One who praises his God, receives honor.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

He drives out egotism from within himself, and enshrines the True Name within his mind.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

Through the True Word of the Guru's Bani, he chants the Glorious Praises of the Lord, and finds true peace.

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥

He is united with the Lord, after being separated for so long; the Guru, the Primal Being, unites him with the Lord.

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥

In this way, his filthy mind is cleansed and purified, and he meditates on the Name of the Lord. ||17||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥

With the fresh leaves of the body, and the flowers of virtue, Nanak has weaved his garland.

ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥

The Lord is pleased with such garlands, so why pick any other flowers? ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥

Second Mehl:

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥

O Nanak, it is the spring season for those, within whose homes their Husband Lord abides.

ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥

But those, whose Husband Lord is far away in distant lands, continue burning, day and night. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥

The Merciful Lord Himself forgives those who dwell upon the Word of the Guru, the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥

Night and day, I serve the True Lord, and chant His Glorious Praises; my mind merges into Him.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥

My God is infinite; no one knows His limit.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥

Grasping hold of the feet of the True Guru, meditate continually on the Lord's Name.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥

Thus you shall obtain the fruits of your desires, and all wishes shall be fulfilled within your home. ||18||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

Shalok, First Mehl:

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥

Spring brings forth the first blossoms, but the Lord blossoms earlier still.

ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥

By His blossoming, everything blossoms; no one else causes Him to blossom forth. ||1||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

He blossoms forth even earlier than the spring; reflect upon Him.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

O Nanak, praise the One who gives Support to all. ||2||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥

By uniting, the united one is not united; he unites, only if he is united.

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥

But if he unites deep within his soul, then he is said to be united. ||3||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

Praise the Name of the Lord, Har, Har, and practice truthful deeds.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥

Attached to other deeds, one is consigned to wander in reincarnation.

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

Attuned to the Name, one obtains the Name, and through the Name, sings the Lord's Praises.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

Praising the Word of the Guru's Shabad, he merges in the Lord's Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥

Service to the True Guru is fruitful and rewarding; serving Him, the fruits are obtained. ||19||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

Shalok, Second Mehl:

ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਝੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥

Some people have others, but I am forlorn and dishonored; I have only You, Lord.

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥

I might as well just die crying, if You will not come into my mind. ||1||

ਮਃ ੨ ॥

Second Mehl:

ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮਾਲਿਓਇ ॥

When there is peace and pleasure, that is the time to remember your Husband Lord. In times of suffering and pain, remember Him then as well.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

Says Nanak, O wise bride, this is the way to meet your Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

I am a worm - how can I praise You, O Lord; Your glorious greatness is so great!

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

You are inaccessible, merciful and unapproachable; You Yourself unite us with Yourself.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

I have no other friend except You; in the end, You alone will be my Companion and Support.

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥

You save those who enter Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥

O Nanak, He is care-free; He has no greed at all. ||20||1||